

Изисквания на Редакцията на Българското геологическо дружество за изписването на имената на стратиграфските единици

Хроностратиграфски единици

Съгласно препоръките на Международното стратиграфско ръководство, имената на официалните хроностратиграфски единици се пишат с главна буква. Това важи при използването им като съществителни и като прилагателни (напр. Кампан, Кампански етаж, Кампански век; Палеоцен, Палеоценска серия, Палеоценска епоха; Долен Триас, Долготриаска серия, Раннотриаска епоха, Карбон, Карбонска система, Карбонски период). Когато съществителното не е официален хроностратиграфски термин прилагателно, изразяващо хроностратиграфската му характеристика, се пише с малка буква (напр. кампански варовици, палеоценски магматизъм, раннотриаска фауна, карбонска мегафлора). Дименсите за време се съкращават според изискванията на Международната система от измерителни единици SI, според която съкращението за кило- е с малка буква: ka – хиляди години; за мега- и гига- е с главна буква: Ma – милиони години; Ga – милиарди години.

Биостратиграфски единици

Биостратиграфските единици се именуват на един или повече фосилни таксони, наречени индексни фосили. Когато зоната се именува на даден вид името ѝ се изписва с родовото и видовото име на индексния фосил, като преди него се посочва видът на зоната (напр. таксон-рейндж-зона *Micula pringsii*). След като вече е въведена с цялото си име, по-нататък в текста зоната може да се изписва кратко само с видовото име (напр. зона *pringsii*). Когато зоната се именува на таксон от по-висок ранг, след вида на зоната се изписва латинското наименование на таксона (зона *Didymograptus*).

Забележка: Изискванията са обсъдени и приети от Редакцията на Българското геологическо дружество. Изписването на хроностратиграфските единици е съобразено с препоръките на Международното стратиграфско ръководство, Стратиграфския кодекс на България и отговаря исторически на оригиналното изписване, прието в Списанието на БГД от 1927 г. (година I-ва)

Литостратиграфски единици

Имената на официалните литостратиграфски единици се пишат с главна буква. Те се състоят от топонимно прилагателно и съществително, указващо ранга на единицата (Шуменска свита, Бобовски член на Костелската свита), но могат да съдържат и прилагателно за определящата литоложка разновидност (Искърска карбонатна група). Имената на неофициалните литостратиграфски единици се пишат с малка буква (пясъчничова задруга, диабазово-филитоиден комплекс).

Магнитостратиграфски единици

Магнитостратиграфските единици се означават с имена на известни учени и географски обекти, които се пишат с главна буква (напр. субхрон на полярност Харамилъ), или с индекси от цифри и букви. С индекс от цифри и главни букви се означават нормалните хрони (напр. хрон на полярност 5A), а за реверсивните към индекса на нормалния хрон се добавя „r“ (напр. 5Ar). Субхроните в рамките на даден хрон се означават с поредни цифри след индекса на хрона (напр. 5Ar-1, 5Ar-2 и т.н.), а за реверсивните субхрони след цифрите се добавя „r“ (напр. 5Ar-1r, 5Ar-2r и т.н.). Магнитните аномалии в периода 83–160 млн. г. са с обозначения от M0 до M29, независимо от поляритета им. При обозначаване на новедефинирани нормални хрони в този интервал се взема номера на непосредствено намиращия се по-стар хрон на обратна полярност и към него се добавя „n“ (напр. хрон на полярност M14n).

Димитър Синьовски
отраслов редактор на Сп. Бълг. геол. д-во

до 1950 г. включително (година XX-та), както и в Българската геоложка литература до края на 40-те години на XX век. Този начин на изписване по необясними причини се променя през 50-те години на XX век, включително и в Списанието на БГД, което започва да излиза отново от 1960 г. (година XXI-ва), след 10 годишно прекъсване.

Радослав Наков
главен редактор на Сп. Бълг. геол. д-во